

Com és habitual, aquesta secció ofereix l'opinió dels diversos grups municipals que formen el consistori. Als set grups municipals es dedica el mateix espai i se'ls demana un text amb les mateixes característiques. Aquí es publica el que cada portaveu municipal ha fet arribar al Departament de Comunicació.

Ricard Plana
Regidor del Grup Municipal d'ERC-AM-MES

Un espai públic de qualitat
Aquests dies, en què molts estem imaginant el país que voldríem ser, també és bo pensar en el poble que volem tenir. Abans, els pobles eren el que els seus edificis: l'Ajuntament, l'església, la Casa Benèfica, el mercat, l'escola pública... L'espai no era important, n'hi havia per tot arreu. Avui dia, els pobles s'han omplert. Tots els espais buits d'abans, ara, estan construïts.

Bé, tots no. Ens queda l'espai públic. Tots els experts estan d'acord que la qualitat de la nostra vida quotidiana depèn en gran part de la qualitat de l'espai públic. I això vol dir que podem passejar amb el cotxe del nadó, que podem anar del bracet amb els nostres avis, que els nens poden jugar davant de casa, vol dir que trobem un racó on prendre el sol, un lloc on seure a fer petar la xerrada, etc. Necessitem l'espai públic per a les persones. Però trobar un punt d'equilibri no sempre és fàcil. Un exemple de la dificultat d'aquest encaix són els cotxes. Són una eina necessària i tots hem de poder arribar amb el vehicle davant de casa per a la comoditat de la vida diària. Igualment, tots nosaltres agraïm no tenir-ne

un d'aparcament davant de casa. Probablement, l'hauré d'anar a aparcar una mica més lluny i pot ser que faci una mica de mandra, però tots plegats n'agraïrem el resultat. Un altre exemple són les terrasses. El nostre clima i la nostra cultura les ha fet imprescindibles i, lògicament, han d'estar ubicades a la via pública. Generen una activitat social que és d'agrair. Tanmateix, hem de ser molt conscients de les molèsties que poden ocasionar. Probablement, haurem d'establir unes normes rigoroses que caldrà respectar quan siguem en una terrassa i que donin tranquil·litat als veïns. Un parell d'exemples que ens han de fer pensar que tenir un espai comú, on tots plegats ens hi trobem bé, només serà possible si ca-

dascun de nosaltres hi posem una mica de la nostra part. En la línia de millorar els nostres espais de convivència, ja estem fent moltes actuacions, i els propers mesos n'arrancarem moltes més: espais per a vianants, nous jocs infantils, espais per a gossos, horts municipals, passos a la platja adaptats, urbanització de carrers, jardins, accessos al camp de futbol, renovació d'enllumenat, clavegueram, arbrat, voretes... L'espai públic és un dels eixos prioritaris del nostre grup municipal. Sempre amb el convenciment que, com més aconseguim millorar la qualitat de vida quotidiana al nostre poble, als nostres pobles, tan més a prop serem també del país que tots somiem.

Jordi Matas
Regidor del Grup Municipal Demòcrata (PDeCAT-Unió)

La justícia es trasllada a Bèlgica

Dies convulsius i manca de percepció d'independència judicial aquestes setmanes. El que ja es veia s'ha fet realitat. Primer, els dos Jordis a la presó per convocar unes manifestacions que van ser pacífiques. No hi ha hagut cap manifestació de caràcter independentista en què hi hagi hagut cap in-

cident, sols hi ha hagut fets vandàlics en les organitzades pels anomenats unionistes. Ah, i amb menys participació o amb gent vinguda de fora de Catalunya.

La manifestació per la llibertat dels Jordis va ser un clam, no sols polític, sinó també social. També ha passat amb les posteriors als empresonaments dels consellers. L'anímem a tothom a participar sempre en qualsevol manifestació per l'alliberament de tots els presos polítics i per reclamar que hi hagi una justícia i una democràcia de veritat.

La justícia ha estat, no sols cega, sinó guiada per la manipulació d'una Fisca-

lia i judicatura que rep ordres d'un partit que té ple de gent condemnada per corrupció. També lamentem el silenci còmplice de la Comunitat Europea. On són els valors de justícia que diuen que prevalen a la UE?

Per sort, de moment, la justícia ha respost a Bèlgica. L'estratègia del president Puigdemont sembla encertada: sortir a Europa, confiar en aquells països amb separació de poders, i fer una crida a la comunitat internacional perquè es vegi que a l'Estat espanyol no pot haver-hi un judici just.

A tota aquesta situació s'hi arriba per un sol fet: no voler seure a parlar. La desafecció fa anys que dura i va in-

crecendo, i unes eleccions convocades a cop de decret 155 no solucionen el problema. Al segle XXI, la situació no es resol amb repressió ni amb l'ús partidari de la justícia.

Nosaltres seguim considerant com a govern legítim el del president Puigdemont i els seus consellers, lamentem la deriva del Govern central per resoldre judicialment les diferències, reclamem l'alliberament de tots els empresonats així com la retirada de l'aplicació de l'article 155 i de les denúncies de la Fiscalia, i reclamem que es realitzi el referèndum per tal de donar veu al poble.

Frans Avilés
Portaveu del Grup Municipal de Ciutadans

Fins quan

Ens van dir que la independència de Catalunya només portaria conseqüències positives per a tothom. Les empreses no només no se n'anirien, sinó que en vindrien més pel potencial econòmic de la nostra terra. Ens

van dir que si ja érem a Europa, hi continuariem sent. Ens van dir que el procés no fracturaria en dos la societat catalana. Ens van dir tantes i tantes mentides, que estem pitjor que mai. Sense república per a aquells qui la desitjaven; sense les grans empreses per als que vam apostar per una Catalunya potent a escala mundial; amb l'amenaça de quedar fora de la Unió Europea per als que també ens sentim europeus; amb un atur que registra la major pujada a l'octubre a Catalunya des del 2008, en contradicció amb altres comunitats; i amb una societat altament dividida que fins i

tot afecta amistats íntimes i familiars, i tantes altres desgràcies.

El pitjor escenari possible s'ha complert. I s'ha complert per la irresponsable actuació d'un govern català que, sense majoria social, sí, sense **MAJORIA SOCIAL**, s'ha entestat a portar-nos a l'abisme per pretendre aconseguir una cosa que és impossible, i que ara s'ha sabut, i ells mateixos sabien.

Per què?, em pregunto jo. Per què han hagut d'arribar tan lluny si amb això ens han perjudicat a tots? Als seus,

perquè malgrat que van declarar la república, mai no se l'han cregut, i els han generat una major frustració, i a la resta, perquè ens han posat en un seriós perill econòmic i de convivència que trigarem anys a recuperar, si és que encara és possible.

Esperem que el 21 de desembre es posi fi a aquest despropòsit i puguem conuiu en pau tots els catalans, sense que ningú ni res no posi en risc el nostre autogovern, el nostre benestar, la nostra convivència, la nostra vocació europeista, els nostres somnis i el futur dels nostres fills.

Grup Municipal de la CUP-PA

Probablement moltes pensareu que cal anar pas a pas i que fins que no tinguem la República en marxa no teniu el cap per a altres històries, però nosaltres us volem posar al cos el "cuquet" d'un procés constituent que pugui canviar-ho tot.

Imagineu que el poble de Catalunya té la legitimitat per començar un procés

Màxim Fàbregas
Portaveu del Grup Municipal d'ICV-EUiA-E

Govern 31 - ICV-EUiA 0!
Un cop més, i creiem que en interès del Masnou ja són massa, hem tornat a perdre per golejada: 31-0!
ERC-CiU han fet tal abús de la seva legitimitat majoria que han dit NO a les nostres 31 esmenes per modificar la proposta d'ordenances municipals per al 2018 (les normes que regulen el que les famílies del Masnou haurem de pagar a l'Ajuntament durant l'any vinent).

Han dit NO tant a les nostres propostes,

Ernest Suñé
Portaveu del Grup Municipal del PSC

Nova taxa de residus comercials
Al Ple del 27 d'octubre passat, el **Govern d'ERC i PDeCAT van proposar l'aprovació de les ordenances fiscals per a l'any 2018**, proposta a la qual els socialistes vam presentar esmenes. Els Pressupostos, que també s'havien d'aprovar el mateix dia, **van ser retirats per l'alcalde per manca de suports, ni tan sols dins el mateix Govern, per la gestió de Recursos Humans, molt qüestionada**. Vam votar-hi en contra perquè no van acceptar cap esmena i, principalment, per la **proposta de la nova taxa de recollida comercial**.

Federico de las Heras
Portaveu del Grup Municipal del PP

Les restes del naufragi. Pagava realment la pena?

Durant les properes setmanes (fins al 21D) tocarà recollir les restes del naufragi del procés. I no em refereixo a les judicials —que seguiran el seu curs durant mesos— per molt "polítiques" que se les vulgui fer veure. Em refereixo a aquelles seqüeles que han fet de Catalunya una societat totalment contrària al que "alguns"

constituent propi, democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant, amb el reconeixement, el suport i l'aval de les institucions catalanes.

Imagineu que el procés participatiu ha de tenir com a òrgan principal un Fòrum Social Constituent format per representants de la societat civil organitzada i dels partits polítics. Que aquest Fòrum Social Constituent ha de debatre i formular un conjunt de preguntes sobre continguts concrets de la futura constitució, que hauran d'ésser resoltes per la ciutadania mitjançant

que haurien significat un important estalvi per a les butxaques de totes les famílies del Masnou, com a les que podien beneficiar les famílies que ho estan passant més malament i, fins i tot, a aquelles que no suposaven cap cost i que únicament pretenien augmentar la transparència municipal. Han dit NO: A rebaixar l'IBI, la recollida d'escombraries i el cost de la grua, i, també, a suprimir la taxa de clavegueram. A mantenir les rebaixes de l'IBI a les famílies que viuen en habitatges protegits construïts els darrers deu anys. A suprimir els ajuts a l'IBI a les famílies nombroses que tenen més d'un habitatge o a les que tenen ingressos elevats.

A augmentar els ajuts a les empreses

Volem manifestar que **estem d'acord amb la proposta de segregar la recollida comercial de la recollida domiciliària, però la proposta d'ERC i PDeCAT presenta descompensacions molt grans en els comerços i vam demanar ajustar les quotes a abonar tant en la tipologia com en els imports, petició que van rebutjar**. Bàsicament detectem errades greus en la **quota tributària fixa** i també en les **tipologies** i les **subdivisions** de les mateixes quotes. Pel que fa a la **quota tributària fixa**, vam proposar modificar-la. El càlcul d'aquesta quota es realitza per l'operació de dividir els costos de la recollida (276.587,94 euros) pel nombre de comerços (11.953). Per nosaltres, **no han estat quantificats molts serveis que realitza l'Ajuntament** i que podrien suposar una gran diferència econòmica a l'any. Respecte a les **tipologies** i les **subdivisions** de les quotes, els socialistes estíem que **les quan-**

deien que pretenia ser. D'una societat oberta, a una de tancada. D'una societat moderna, a una de retrògrada. D'una societat amb un futur brillant, a la negativa incertesa.

Pagava realment la pena? Els pagava la pena, així, als qui van impulsar la ruptura? Era això el que es pretenia?

Enumero, amb pena, algunes de les "fites" aconseguides:
- Una fractura social com mai s'havia vist, en l'àmbit familiar, laboral, de veïnatge i associatiu. Quan l'assenyalava fa poc temps, se'm negava. Avui, l'evidència ha superat el pitjor dels pronòstics.
- Una **desconfiança** en la institució de la

un procés de participació ciutadana. Imagineu que el resultat d'aquesta participació ciutadana constitueix un mandat vinculant per als integrants de l'Assemblea Constituent, que els hauran d'incorporar al text del projecte de constitució.

Imagineu que l'Assemblea Constituent, una vegada convocada, elegida i constituïda, disposa de plens poders. Que les decisions d'aquesta Assemblea són de compliment obligatori per a la resta de poders públics i per a totes les persones físiques i jurídiques. Que cap de les decisions de l'Assem-

que contractin més treballadors o treballadores indefinits i a les que adoptin mesures afavoridores per al medi ambient.

A augmentar els ajuts a les persones de col·lectius desfavorits que vulguin iniciar noves activitats comercials o empresarials i que, per tant, creïn llocs de treball. A... El Govern, que diu que l'any 2018 no augmentaran els diners que les famílies del Masnou haurem de pagar a l'Ajuntament, ens amaga que el que fan és mantenir la mateixa pressió fiscal, que suportem des de fa cinc anys i que creiem que és abusiva, i que és la conseqüència dels augments que aquests anys han tingut l'IBI i la taxa de recollida d'escombraries, i, també, la taxa de clavegueram (un invent d'ERC i CiU

titats que ERC i PDeCAT obliguen a pagar per cada comerç estan molt descompensades, tant en la tipologia com en els imports i, per tant, hi proposem canvis. Hem detectat que per realitzar l'estudi **només han estat entrevistats 262 comerços** dels 826 existents a la població, és a dir, un 32%, quan, per la importància de l'estudi, s'haurien d'haver entrevistat **TOTS** els comerços de la vila. Aquesta manca de visió global del comerç del Masnou genera el **segon greu error de la taxa: es planteja que hi hagi tipologies que se subdivideixen per la superfície i d'altres que no ho facin, o subdivisions per llits o alumnes clarament insuficients**. Perquè ho entenguin, pel Govern del Masnou existeix una diferència entre una **fruiteria** o **peixateria** menor de 50 m² i les més grans d'aquesta mida, però no existeix cap diferència entre **bars musicals, acadèmies, consultoris**

Generalitat que ha portat a la fugida d'empreses, moltes de les quals, multinacionals —que mai no cotitzaran a la pretesa i fallida república catalana. En paral·lel, la **fugida d'estalvis** de tantes i tantes persones. I, consegüentment, la **marxa de la prosperitat** tal com l'hem coneguda fins ara.

- El sector del comerç, de la restauració, de l'hostaleria i molts d'altres veuen com una nova crisi els cau de sobte al damunt, ara que començaven a recuperar-se, després d'anys de sacrifici.

- **I, al final, l'ocupació. Sempre acaba pagant qui menys s'ho mereix. Els propers mesos, tal com apunten totes les**

blea no és tampoc susceptible de control, suspensió o impugnació per cap altre poder, jutjat o tribunal. Imagineu, finalment, que l'Assemblea Constituent ha d'establir mecanismes per garantir la participació directa, activa i democràtica de les persones i de la societat civil organitzada en el procés de discussió i elaboració de propostes per al projecte de constitució.

I ara, deixeu d'imaginar. Aquestes mateixes paraules les va aprovar el nostre Parlament i cal que les fem efectives. Per la República: cap pas enrere!

l'any 2012 per recaptar més de 200.000 euros/any). Denunciem que, rebutjant les nostres esmenes, ERC i CiU ens continuen buidant injustificadament les butxaques i, al mateix temps, ens neguen a ajudar més les famílies que ho estan passant més malament.

I denunciem que ERC-CiU s'han garantit que l'any 2018 l'Ajuntament torni a tenir superàvit, igual que el tindrà enguany i com l'ha tingut els darrers anys. Uns superàvits que, com el de l'any passat (va superar els 3.950.000 euros), demostren que s'ingressa molt més del que es gasta i que, per tant, rebaixar la pressió fiscal sobre les famílies del Masnou, tal com el nostre grup demana i proposa, és 100% possible. Podeu accedir a més informació al nostre web: www.iniciativa.cat/ca/masnou

mèdics o escoltes bressol, tinguin la mida que tinguin. O entre els centres d'ensenyament on hi ha de menys de 500 alumnes o els que en tenen més d'aquesta xifra. O les **residències**, ja que es preveu només les que tenen menys de 50 llits o les que en tenen més, i, per tant, pagaran el mateix les residències que tinguin 51 llits que les que en tinguin 150.

Un altre element no valorat és la concentració d'establiments, com pot ser el **Mercat Municipal, que hauria de disposar d'una valoració diferenciada**.

Pel nostre grup, **el plantejament d'aquesta nova taxa que fan ERC i PDeCAT és del tot injusta i, el que és pitjor, irreal**. Els socialistes proposem que tots cotitzin per les superfícies d'acord amb la taula que vam presentar i sobre la qual proposem un **índex corrector perquè s'apliqui segons correspongui en el càlcul final del preu de la taxa**.

dades: atur i pobresa. És la pèrdua del nostre present, acompanyat de l'enfosquiment del nostre futur. Pagava realment la pena?

Alguns pretendran seguir per un camí que no duu enlloc. Molts ho faran com a única sortida abans de reconèixer el terrible error que han comès. D'altres, s'hi perdran. I molts d'altres frenaran davant l'evidència que moltes de les promeses sobre aquesta meravellosa Catalunya que els esperava eren simplement mentida o una fabulació infantil —i gens ingènua.

Tots hi perdem, especialment Catalunya. Ningú no hi guanya.

Pagava realment la pena?